

Regionální noviny ZNOJEMSKO

Vydává NESON s.r.o. Číslo 17 Ročník XXXI. Cena 19 Kč/15 Kč (předplatné) Znojmo, pondělí 26. dubna 2021

Studenti podpořili lidská práva a uspěli v soutěži

Účastnit se mimoškolních aktivit a soutěží v této nelehké době je mnohdy velmi náročné. Studenti ze znojemské střední školy na Přímětické ulici to však zvládli bravurně.

V březnu se zapojili do 7. ročníku celorepublikové soutěže Vlajka pro Tibet, je zaměřena na udržování a podporu lidských práv v Tibetu, který je okupován Čínou. Soutěž se skládala z výtvarné a literární části a probíhala v několika kategoriích. Letos se zapojilo 16 škol, elektronicky přišlo celkem 114 výtvarných a literárních příspěvků. Odborná komise ze Spolku Lungta, který je organizátorem tohoto klání, vybrala počátkem dubna vítězné práce. Mezi středními školami byli studenti ze znojemské Přímětky jasnými favority.

Literární soutěž Vlajka pro Tibet vyhrála Adéla Bohdanská, studentka 1. ročníku oboru Hotelnictví a turismus. Napsala velmi zajímavou úvahu s názvem Totalita.

„Podle mého názoru je důležité seznámit lidi s problematikou totalitních režimů, lidských práv a ztráty svobody. O těchto problémech je nutné hovořit a přestat dělat, že neexistují. Soutěž, kterou pořádala kampaň Vlajka pro Tibet, je důkazem toho, že jsou mezi námi lidé, kteří chtějí něco změnit, a já jsem moc ráda, že jsem se této soutěže mohla zúčastnit.“ říká vítězka soutěže Adéla Bohdanská.

Smyšlený autobiografický příběh Já Tibetán poslal do soutěže Vojtěch Bílek ze 3. ročníku oboru Cestovní ruch. Vojtu za něj získal třetí místo. Další a moc šikovnou

soutěžící byla Eliška Pitrová z druhého ročníku oboru Cestovní ruch. Porotě zaslala dvě práce. Vyprávění a báseň o totalitě. Do finále se ale neprobojovala.

„Soutěže jsem se zúčastnila hlavně proto, že ráda píšu, ale také kvůli režimu, který v Tibetu panuje. Od svých prarodičů jsem slyšela spoustu historek na téma komunismu a okupace 1968, proto jsem se rozhodla je využít. Myslím si, že každý z nás by měl mít právo na to se samostatně rozhodovat a veřejně vyjadřovat svůj názor. Nikdo by nám neměl říkat, co máme a nesmíme dělat, a pokud to někdo dělá, tak kde je demokracie a svoboda? Prohru beru sportovně. Jsem ráda, že jsem se mohla zúčastnit a třeba se umístím příští rok. Na závěr bych jen chtěla říct, že jsem vděčná za demokracii, kterou zde

máme, a pevně věřím, že čínská nadvláda na Tibetem snad taky jednou skončí.“ komentuje soutěž Eliška Pitrová.

Ve výtvarné části kategorie skupinová práce vyhrály studentky druhého ročníku oboru Kadeřník. Adéla Uhlíková, Mirtina Sedláčková, Michaela Medrická a Adéla Smižňanská namalovaly obrázek Oheň. Za Tibetskou bohyň získala Natalje Kredatusová, studentka prvního ročníku oboru Sociální činnost, druhé místo. Do výtvarné

části soutěže se také zapojila Anna Durišová z oboru Kadeřník. Její obrázek Sebeupálení na protest proti okupaci byl tematicky velmi silný. Ve finále však neuspěla.

Všem studentům blahopřejeme a jsme rádi, že podporují lidská práva. Ve škole také uspořádáme komorní výstavu všech prací našich soutěžících. Zájemci ji pak mohou navštívit alespoň virtuálně na našem webu.

Mgr. Kateřina Kotoučová.
(PK)

Totalita

Totalita, totalitní režim nebo totalitní diktatura, pod těmito slovy si každý z nás může představit něco jiného, vše se ale točí kolem utrpení a bolesti nevinných lidí, ztráty soukromí, porušování lidských práv, absence jakékoliv svobody a mnoho dalšího. Toto téma bylo dříve jedno velké tabu, ono také bylo v dřívější době dost nebezpečné o něčem takovém jen přemýšlet, natož mluvit. Pak nastala doba, kdy o tomto tématu mluvit můžeme, ale nechceme. Dle mého názoru je důležité o problémech komunikovat a přestat dělat, že neexistují, a proto jsem nesmírně ráda, že se najdou i lidé, co si problémů všimají a chtějí něco změnit, důkazem toho je vzniklá kampaň Vlajka pro Tibet, ke které se Česká republika připojuje od poloviny 90. let.

Totalitní režim můžeme označit jaké jednoslovnými výrazy, jako je utrpení nebo teror, kterým si už prošla spousta lidí. Je smutné a děsivé, když se zamyslíme nad tím, kolik osob si tímto režimem muselo projít a bohužel stále prochází. Lidem je odíráno soukromí, je omezena svoboda slova, jsou kontrolováni na každém kroku, v některých zemích to začíná i do takových extrémů, kdy jsou odpůrci totality vězněni, zavírání do táborů nebo vraždění.

My, studenti, si v dnešní době dokážeme pod pojmem trest představit maximálně snížení kapesného nebo odebrání drahého telefonu. Český herec a režisér Jiří Strach v rozhovoru pro časopis Reflex prohlásil: „Dospívá nová generace lidí, kteří s totalitou opravdu nemají zkušenost a vůbec netuší, co nesvoboda znamená.“ A já s ním mohu jen plně souhlasit. Neuvědomujeme si, jaké máme štěstí, že můžeme například vystudovat školu nebo najít si práci, ze které vás nevyhodí za to, že dáváte najevo svůj názor a své přesvědčení.

Cím více nad tímto tématem přemýšlím, v mé hlavě mi naskakuje myšlenka, že k tomu, aby vzniklo něco tak hrozného, postačila vlastnost, touha, kterou v sobě máme všichni, a tou je Moc. Moc ovládat ostatní, mít všechno a všechny pod kontrolou. Tato touha pak už jen víc a víc krmila své majitele, a dala tak možnost vzniku autoritativní vlády, která byla ochotna zlikvidovat kohokoliv, kdo se proti ní postavil.

Mezi ideologiemi, které mají sklony k totalitnímu režimu patří fašismus, komunismus, nacismus, ale prvky totality mohou nést i některé formy demokracie. Nemůžeme čekat, že totalita jednou úplně vymizí, protože vždy se najde někdo, kdo bude tuto myšlenku žít tam, kde bude moci růst. To neznamená, že bychom se měli přestat snažit. Představte si, že by si tuto větu řekl všichni a všichni by ztratili víru v to, že bude lépe. To by pak nastala hodně zlá a smutná doba, na kterou nechci ani pomyslet.

Nicméně, bych moji úvahu ráda zakončila oěním pozitivním, musím proto znova říci, že jsem opravdu šťastná, že si lidé takových věcí všimají a teší je, že neztratili víru v lepší zítřky a mají chuť za své názory a přesvědčení bojovat.

Adéla Bohdanská

